

РЕШЕНИЕ

№ 6574

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5670** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. А. Н., чрез процесуалния му представител адв. А. от САК, срещу Решение № 20106743 от 27.04.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по ахнд № 10715 по описа за 2020 г., с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 3439514, издаден от СДВР. С потвърдения ЕФ на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Според касатора на мястото не е имало поставен пътен знак Е24. По преписката не били ангажирани доказателства, че контролът, когато е заснето процесното нарушение, е бил осъществен на предварително оповестено място и в

границите на предварително оповестен времеви интервал. След като не бил спазен редът и условията за използване на автоматизирани технически средства и системи АТСС според Наредба № 81213-532/12.05.2015г. на МВР, използването на АТСС било неправомерно и правело Електронния фиш незаконосъобразен. В тази връзка се цитират и решения на Административен съд – Варна от 2016г. Твърди се, че в процесния случай е следвало да намери приложение и да бъде съобразено ТР № 1/26.02.2014 г., постановено по тълкувателно дело № 1/13 г. на ВАС, като ЕФ бъде отменен поради нарушена процедура по санкциониране на водача – чрез издаване на ЕФ, вместо съставяне на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ и издаване на наказателно постановление /НП/. Моли за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде обезсилен издаденият ЕФ. Претендират се разноски по представен списък.

Ответникът не изразява становище по касационната жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 25.02.2020г. в 10:27 часа, в [населено място], по [улица], до ТЕЦ – С., с посока на движение от [улица]към надлез „Н.“, лек автомобил „С. Ц 3“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. А. Н., се движел със скорост от поне 88 км/ч. (след приспаднал толеранс от 3 км/час в полза на водача от реално измерената скорост от 91 км/час), при ограничение на скоростта в населено място - 50 км/ч. Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с техническо средство – система за видеоконтрол TFR1-M с № 575 – клип № 8042.

Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която е установено, че собственик е А. А. Н.. Нарушението е установено със снимковия материал от системата за видеоконтрол TFR1-M с № 575 (клип № 8042), като същото било монтирано в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Предвид така установеното нарушение срещу касатора (като собственик, на когото е регистрирано МПС-то) е съставен Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 3439514. С него на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, на Н. е наложена глоба в размер на 400 лева. Електронният фиш е връчен на 07.07.2020г. и е обжалван от Н. с жалба, подадена директно в СРС на 15.07.2020 година.

Съдът е извел и правните си доводи, мотивирали го да потвърди издаденото НП. При издаването на ЕФ е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити, като подчертава, че към датата на нарушението /25.02.2020 г./ цитираното от касатора изискване на чл.165, ал.2, т.8 от ЗДвП вече не е била действащо, а след като това изискване е отпаднало, като изрично е отменено с новата редакция на

закона, то не е необходимо участъкът, в който се е извършвал контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство да е бил обозначен с поставянето на пътен знак Е-24. Съдът сочи също, че чл. 7 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, на който се позовава Н. в жалбата си, е отменен с ДВ бр.6 от 2018г., в сила от 16.01.2018г., поради което и релевираните на това основание доводи в жалбата се явяват неоснователни. Обсъдени и отхвърлени са и останалите доводи за формално нарушение в ЕФ, спорът е разгледан по същество. Приел е, че от обективна и субективна страна е доказано извършването на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, а предвид, че не е посочено на кого е предоставено МПС, то правилно е ангажирана отговорността на собственика предвид чл.188, ал.1, изр.2 от ЗДвП. Предвид превишението от 38 км/ч. правилно е определен и размерът на глобата съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП. СРС е отбелязал, че превишението на скоростта не е незначително и поради липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства, процесното нарушение като типичен пример на нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП не представлява маловажен случай.

Решението на въззивния съд е правилно. Изводите за законосъобразност на ЕФ от формална страна, процедура на издаване и по същество са подробно и в детайли обосновани, като са обсъдени основните възражения на жалбоподателя. Касационната инстанция накратко се спира на доводите в касационната жалба, а за останалото препраща към мотивите на СРС съгласно чл.221, ал.2 от АПК .

Относно довода, че не е оповестено и обозначено мястото за контрол за спазване на правилата за движение и за неправомерно използване на АТСС следва да се има предвид, че съществуването на изискването за обозначаване на пътния участък, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи, е отпаднало като законово изискване (ДВ бр. 54/2017 г. в сила от 09.07.2017 г. е отменена разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП), както правилно е посочил въззивният съд и съответно към датата на нарушение 25.02.2020г. дали в участъка, в който е извършен контрол на скоростта с АТСС има или не пътен знак за обозначаване на такъв контрол, е без значение за законосъобразността на използването на такова средство за контрол. Отменен е бил и чл.7 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ бр. 6/2018 г. в сила от 16.01.2018 г.), който предвиждаше задължението местата за контрол с мобилни и стационарни автоматизирани технически средства и системи да се обозначават с пътен знак Е24 и се оповестяват чрез средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи..

Неоснователно е и възражението на касатора, че е неприложим ЕФ, когато устройството е монтирано в полицейски автомобил и с него е работел непосредствено служител на МВР. Позоваването на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС е неотносимо по случая, тъй като същото се е отнасяло за приложението на стара редакция на чл. 189, ал. 4 ЗДвП (ДВ, бр. 10 от 2011 г.). Поради измененията и допълнения на закона, посоченото тълкувателно решение е загубило сила след ЗИД на ЗДвП (ДВ, бр. 19 от 2015 г.). Новата редакция на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП (ред. – нова, ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм., бр. 54 от 2017 г.) допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система

по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.), независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Приложното поле на ускорената процедура за издаването на електронни фишове е разширено, така че да включва нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т. ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес. Обстоятелството, че нарушението е било заснето с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол TFR1-M -575, която е обслужвана и използвана от и в присъствието на контролен орган, не само не противоречи, а е напълно допустимо по действащите към датата на нарушение, разпоредби на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП (нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) вр. чл. 2 от Наредба № 81213-532/2015 г.

Правилни са и изводите на СРС относно липсата на маловажен случай заради обстоятелството, че превишението от 38 км/ч над допустимата в населено място скорост от 50 км/ч не е незначително.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20106743 от 27.04.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 10715 по описа за 2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: